

saadan Udvikling, er jeg ikke i Tvivl om, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Povlsen har talt om, da han var til Vælgermøde med det ærede Medlem Hr. Lundberg i en eller anden Byovre i Jylland. Jeg kan i alt Fald forsikre det ærede Medlem, at der er den nøjeste Overensstemmelse mellem det ærede Medlem Hr. Povlsens Opfattelse og den, jeg har givet til Kende her i Tinget. Men det er det besynderlige, naar man ser, hvordan hele Udbyttedelingsspørgsmaalet behandles af Dele af det danske Socialdemokrati og Dele af Fagorganisationerne, at skønt man for nogle Aar siden kunde se, at det i Socialdemokratiets Presse førtes frem som noget vigtigt, naar man i Udlandet gik til Udbyttedeling paa et eller andet Omraade, saa er det, efterhaanden som man kommer ind paa Livet af Problemet, at Vanskelighederne ved Udbyttedelingssystemets Gennemførelse taarner sig op for Arbejderstanden her i Landet, samtidig med at Arbejderstanden i andre Lande ser, at Vanskelighederne, naar man kommer ind paa Livet af det, bliver mindre og mindre. Jeg tror, at i Stedet for at polemisere mod denne Tanke her i Tinget skulde det ærede Medlem gaa ind i en Realitetsforhandling i det kommende Udvalg, saa vi kunde se at faa det bedst mulige ud af det.

Jeg vil derefter sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Slesbager. Det ærede Medlem mente, at det beroede paa en Misforstaaelse, naar jeg havde fremført den Opfattelse, at den tidligere Regering havde undladt at udnævne en Mand til Medlem af Landmandsbankens Bankraad, fordi Arbejdsgivernes Organisation ikke ønskede det. Det ærede Medlem var dog saa forsigtig ikke positivt at benægte det, men sagde: saa vidt han vidste. Jeg tror, det var klogt af det ærede Medlem, for han ved meget godt, at jeg har min Viden fra sikker Kilde. Redaktør Hans Jensen i Slagelse er en Mand, der sjælden løber med Sladder, og hvad sagde Hans Jensen? Han sagde dette om hele dette Forhold: „Regeringens specielle Organ „København“ var kommet saa vidt, at en Medarbejder ved Bladet Lørdag Aften ringede Hr. Axelsen op, gratulerede ham med Udnævnelsen og udbad sig forskellige biografiske Oplysninger, som sammen med et sikkert Forlydende om Udnævnelsen, hvis vi ikke husker meget fejl, stod i Bladet Søndag Morgen. Den næste Dag kunde „Nationaltidende“ meddele, at Hr. A. ikke var udnævnt. Og det blev han som bekendt heller ikke. Der gik et Par Dage, saa udnævntes Konsul Willemoes i Esbjerg til

Medlem af Bankraadet. Hvad var der da pludselig kommet i Vejen? Den ene Ting, at Axelsen ikke var Medlem af Arbejdsgiverforeningen og i Overensstemmelse hermed lod Margarinefabrikken arbejde“. Og saa sluttede Hans Jensen med at sige: „Vi skal ikke forlænge Udmalingen af denne for Ministeriet pinlige og lidet ærefulde Episode. Den Mand, der var sket Henvendelse til, som var offentlig proklameret i Regeringens officielle Organ, blev skudt hensynsløst til Side for at føje Arbejdsgiverforeningens Bestyrelse“. Det er Redaktøren af et af de største Venstreblade, der giver denne Fremstilling af, hvad der her fandt Sted, og dette er ikke senere tilbagekaldt. Hvis det kan tilbagekaldes, eller Hans Jensen vil tilbagekalde det, tror jeg, det ærede Medlem skulde faa ham til at gøre det, for ingen, hverken indenfor det ærede Medlems Parti eller i andre Partier, kan være i Tvivl om, at det, her skete, sætter en Plet paa det tidligere Ministeriums Administration, at dette Ministerium i Virkeligheden var med til at lade en Organisation misbruge Statsmagten i sin egen Interesse. I Virkeligheden er det, her skete, for mig fuldkommen lige saa uhyggeligt som de Eksempler, det ærede Medlem Hr. Slesbager fremdrog paa personlig Forfølgelse fra Arbejderes Side overfor Kammerater.

Det ærede Medlems Bemærkninger til mig gav Anledning til at mene, at han havde den Opfattelse, at min Tale blot skulde dække over en høflig Afvisning af enhver Forhandling med den højtærede Minister og hans Parti om de her foreliggende Spørgsmaal. Nej, det har min Tale ikke været Udtryk for, og naar jeg erindrer, hvorledes det ærede Medlem under Sagens Behandling har udtalt, at det ogsaa var Venstres Opfattelse, at der paa dette Omraade maatte ske noget i Fremtiden, at det nuværende Organisationssystem paa Arbejdsomraadet ikke er tilfredsstillende, og at Venstre vilde medvirke til Ændringer paa dette Omraade, saa tror jeg, det ærede Medlem skulde tilsidesætte ethvert Ønske om at finde Smaaubehageligheder overfor det høje Ministerium i min Tale og i Stedet for gaa med ind i denne Forhandling. Jeg og mit Parti er af den Opfattelse, at det i Virkeligheden har Gyldighed, hvad den norske Arbejdskommission i 1919 udtalte for Norges Vedkommende, at Nationens Velfærd kræver en Nyordning i Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Der er Ting, der tyder paa, at man fra Arbejdsgivernes og maaske ogsaa fra Dele af Arbejderorgani-